

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om visse forhold vedrørende gas-, vand- og afløbsinstallationer og dertil hørende kloakledninger.

(Afgivet af erhvervsudvalget den 23. maj 1975).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for offentlige arbejder, der har besvaret dem skriftligt.

Udvalget har modtaget skriftlig og mundtlig henvendelse fra Foreningen Dansk Gas / Dansk Flaskegas Komité. Foreningens henvendelse tillige med ministerens kommentarer hertil er optrykt som bilag til betænkningen.

Ministeren for offentlige arbejder har stillet nedenstående ændringsforslag, hvorom henvises til den ledsagende bemærkning.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* med det af ministeren for offentlige arbejder under nr. 2 stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) vil ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, idet denne nye urimelige forbrugsbeskatning er en svøbe for samfundet. I et svar fra ministeren, bilag 6 ad spørgsmål 9 og 10, skriver ministeren: „De årlige afgifter fastsættes ud fra budgettet“. Dette medfører en mulighed for stadig stigning i denne skadelige afgift, hvorfor fremskridtspartiet ikke ønsker denne afgift indført.

Mindretallet har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 1, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Mindretallet indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et *mindretal* (Bach (FP), Ove Jensen (FP) og Nauerby (FP)):

1) I den foreslåede affattelse af paragrafen indsættes efter ordet „afgifter,“ i 6. linje: „som dækker Danmarks Gasmateriel Prøvnings omkostninger,“.

Til § 2.

Af *ministeren for offentlige arbejder*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Bach (FP), Ove Jensen (FP) og Nauerby (FP)):

2) Paragraffen affattes således:

„§ 2.

Loven har virkning fra og med finansåret 1975-76.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Fremskridtspartiet mener, det er urimeligt, at staten påtager sig udgifter i forbin-

Bilag 1.

FORENINGEN DANSK GAS/DANSK FLASKEGAS KOMITÉ

Den 23. april 1975.

Ang. F. 156 - f. t. l. om ændring af lov om visse forhold vedrørende gas-, vand- og afløbsinstallationer og dertil hørende kloakledninger.

Principalt skal man anføre følgende:

1. Af bemærkningernes første afsnit fremgår, at Det rådgivende gasudvalg er nedsat med repræsentanter for gasleverandører og apparatbranchen, men det oplyses ikke, at disse — efter forslaget betalende organisationer — i enhver situation er i mindretal ved den sammensætning, som ministeriet har fastsat for indeværende periode, jfr. vedlagte fortegnelse. — Ifølge forretningsordenen er formandens stemme afgørende ved stemmelighed.
2. Allerede af disse grunde må gasleverandørerne modsætte sig betalingspligt ifølge lovforslaget.
Af yderligere begrundelser for dette standpunkt skal nævnes:
3. Det er påfaldende, at ministeriet i bemærkningerne først og fremmest fremfører, at DGP virker som sekretariat for Det rådgivende gasudvalg, medens prøvning og godkendelse af materiel nævnes som noget sekundært. — Det hidtidige „Danmarks Gasmateriel Prøvning“ er en videreførelse af det oprindelige, selvbestaltede „Danske Gasværkers Prøvningsudvalg“, hvis hovedopgave var prøvningerne og materielkontrollen og dermed kvalitetsbedringen.
4. Det anføres yderligere i ministeriets bemærkninger på side 2, 3. afsnit, at DGP's opgave er at være statens sagkyndige på gasområdet, og at denne opgave har tiltaget stærkt i forbindelse med Danmarks indtræden i EF.

Såvel den nævnte opgave som dennes tiltagen må anses at være gasleverandørerne ganske uvedkommende i betalingsmæssig henseende, da de er rene statsopgaver.

5. At disse opgaver er krævende, fremgår af, at DGP's ledelse før overgangen til statsdrift fastslog personalebehovet til 7 personer efter en omfattende rationaliseringsundersøgelse, medens der nu er 9 personer. Dette må ses på baggrund af, at antallet af prøvesager samtidig er gået ned. Det drejer sig rundt regnet om en halvering i løbet af de sidste 10 år.
6. I forbindelse med bemærkningernes omtale af gebyrer og afgifter på side 1, afsnit 3-4, skal følgende oplyses. Fra et tidligt tidspunkt har det været DGP's politik at arbejde med lave prøvningsgebyrer (de laveste i Europa) for ikke at hæmme danske fabrikanters udvikling af gasforbrugende materiel, der ifølge sagens natur kun ville kunne anvendes i et begrænset antal på det meget begrænsede, danske marked. Til gengæld hentede man udgiftsdækningen hjem ved en afgift på grundlag af omsætningen af alle slags apparater. Det er denne afgift, som efterhånden er blevet betænkelig stor (3 pct.).
7. Det skal her understreges, at en sådan afgiftsopkrævning ikke vil kunne gennemføres, efter at EF-direktiverne får fuld virkning.
8. Det i 3-7 anførte er nogle af grundene til, at gasleverandørerne den 29. november

1974 har fremsendt et forslag til ministeriet for offentlige arbejder, i hovedtræk gående ud på, at DGP i sin nuværende skikkelse afvikles i roligt tempo omkring 1978 på den måde, at prøvningsarbejdet overflyttes til Teknologisk Institut, og at den tekniske administration af gasloven flyttes til ministeriet for offentlige arbejder.

Subsidiært skal vi anføre:

9. Med henvisning til det i foranstående afsnit 1 nævnte tager vi afstand fra lovforslagets form og indhold. I givet fald bør lovens § 13, stk. 4, litra f helt udgå og erstattes af et nyt stk. 5, der bemyndiger ministeren til efter *forhandling med gasindustriens organisationer* at fastsætte afgifter og disses fordeling mellem

ministeriet, gasleverandører og apparatfabrikanter, -importører eller -forhandlere.

10. Yderligere begrundelse for dette forslag er, at afgifter faktisk aldrig har været fastsat i Gasreglementet. Grunden hertil er, at gasreglementet primært indeholder tekniske bestemmelser af varig værdi, medens gebyrer og afgifter må justeres til hvert års budget.
11. Man må gøre sig klart, at de i foranstående afsnit 5-8 nævnte forhold må medføre, at prøvningsgebyrerne vil stige til eller over det europæiske niveau, hvorefter det vil være tvivlsomt, om DGP overhovedet vil kunne tiltrække sig prøvningsarbejde i bæredygtigt omfang indenfor EF's prøvningsordning.

FORENINGEN DANSK GAS/DANSK FLASKEGAS KOMITÉ

John R. Vikkelsø.

Vagn Koefoed.

Til folketingets erhvervsudvalg.

Fortegnelse over medlemmer af Det rådgivende Gasudvalg.

- Formand:
 Fuldmægtig Birgit Willumsen.
- Medlemmer:
- (Dansk Flaskegas Komité)
 Direktør Henning Christensen
 BP Gas A/S,
 Europaplads,
 8000 Århus.
- (Dansk Flaskegas Komité)
 Civilingeniør Vagn Koefoed
 Dansk Flaskegas Komité
 Carolinevej 4,
 2900 Hellerup.
- (Foreningen Dansk Gas)
 Lægeseekretær Lena Arnold-Larsen
 Skovvej 4,
 5800 Nyborg.
- (Foreningen Dansk Gas)
 Direktør, civilingeniør Kurt Nielsen
 Ålborg kommunes gasforsyning,
 Gasværksvej 28,
 9000 Ålborg.
- (Dansk Gas Brancheforening)
 Direktør Bent Lundgård,
 Ernst Voss Fabrik A/S,
 Slesvigsgade 4,
 7000 Fredericia.
- (Dansk Gas Brancheforening)
 Direktør Jens Uhrbrand,
 Max Weishaupt A/S,
 Romancevej 27,
 2730 Herlev.
- (Dansk VVS-installatør Forening)
 VVS installatør Svend Larsen
 Hellerupvej 10,
 2900 Hellerup.
- (Statens Husholdningsråd)
 Afdelingsingeniør F. Brottmann Larsen
 Statens Husholdningsråd,
 Amagerfælledvej 56,
 2300 København S.
- (L. O.)
 Sekretær Henrik Hansen,
 Dansk Metalarbejderforbund,
 Nyropsgade 38,
 1602 København V.
- (Sundhedsstyrelsen)
 Overlæge, dr. med. Erik Uhl,
 Sundhedsstyrelsen,
 St. Kongensgade 1,
 1264 København K.
- (Boligministeriet)
 Ingeniør Werner Otbo,
 Boligministeriet.
- (Justitsministeriet)
 Ingeniør C. C. Carlsen,
 Statens Brandinspektion.
- (Teknologisk Institut og Jydsk Teknologisk
 Institut)
 Afdelingsleder, civilingeniør Erik Eckert,
 Teknologisk Institut,
 varmeteknisk afdeling,
 Gregersensvej,
 2630 Tåstrup.
- Udvalgets adresse:
 Ministeriet for offentlige arbejder,
 Frederiksholms Kanal 27,
 1220 København.
 Tlf.: (01) 12 62 42.

Bilag 2.

MINISTERIET FOR OFFENTLIGE ARBEJDER

Den 21. maj 1975.

I skrivelse af 29. april 1975 (modtaget den 12. maj 1975) (F 156) har udvalget udbedt sig kommentarer til skrivelse af 23. april 1975 fra Foreningen Dansk Gas og Dansk Flaskegas Komité.

Idet der henvises til nummereringen i organisationernes skrivelse, skal jeg oplyse følgende:

ad 1 og 2:

Det rådgivende gasudvalg nedsættes for en periode af 6 år. Da det første gang i forbindelse med gennemførelsen af lov nr. 132 af 13. april 1962 blev nedsat, havde det 23 medlemmer, hvoraf gasmaterielbranchen, som hidtil har dækket udvalgets udgifter — det vil sige i realiteten selve prøvningsinstitutionen Danmarks Gasmateriel Prøvningsudgifter — var repræsenteret med 3 medlemmer. På grund af udvalgets omfangsrige størrelse var det nødvendigt med arbejdsudvalg og forretningsudvalg, hvilket gav en meget tung arbejdsgang.

På baggrund heraf omorganiserede man ved udløbet af beskikkelsesperioden i 1974 udvalget, således at medlemsantallet reduceredes til i alt 14, hvoraf 6 repræsenterer de organisationer, som nu foreslås at dække udgifterne ved Danmarks Gasmateriel Prøvning. Omorganiseringen imødekommer således til dels de synspunkter, der fremføres af gasleverandørerne. Det skal dog ikke fortolkes derhen, at jeg er enig i det synspunkt, at de organisationer, hvis økonomiske interesser står på spil, skal have flertal i udvalget. Udvalget skal rådgive med hensyn til regler af sikkerhedsmæssig art og skal derfor sammensættes således, at organisationer og ekspertgrupper med særlig tilknytning til området er repræsenterede. Herved gennemføres de i sikkerhedsmæssig henseende bedste regler, og disse kan i visse tilfælde være

af en sådan art, at de går imod de økonomiske interesser hos gasleverandørerne.

Det bemærkes, at efter udvalgets forretningsorden skal samtlige synspunkter ved indstillingen til ministeren refereres.

ad 3:

Den i lovforslagets bemærkninger (afsnit 2) angivne rækkefølge angiver intet om primære eller sekundære opgaver, men er udelukkende af systematisk art, idet prøvning og godkendelse af materiel er en følge af de i gasreglementet fastsatte regler.

I øvrigt skønner man, som det er oplyst i bemærkningerne til lovforslaget, at sekretariatsopgaverne (gasreglement m.v.) udgør ca. 45 pct. af Danmarks Gasmateriel Prøvnings arbejdsopgaver, medens prøvning og godkendelse udgør ca. 55 pct.

ad 4:

Ved udarbejdelsen af lovforslaget har man taget udgangspunkt i den opfattelse, som lå til grund for 1962-loven — nemlig, at udgifterne ved arbejdet i det rådgivende gasudvalg og den dertil knyttede institution Danmarks Gasmateriel Prøvning skal dækkes ind gennem afgifter.

Når staten skal have sagkyndig assistance eksempelvis i forskelligt kommissionsarbejde, vil den naturligvis trække på den særlige ekspertise, man har i Danmarks Gasmateriel Prøvning. Det kan diskuteres, om dette skal gå ind i de udgifter, som dækkes ind gennem afgifter, men man har valgt at lade det ske ud fra den betragtning, at det er en ganske uvæsentlig del af udgifterne. Med hensyn til Danmarks Gasmateriel Prøvnings arbejdsopgaver internationalt specielt i relation til EF er dette udelukkende arbejde, som har relation til prøvningsregler, der udgør en del

af gasreglementet og dermed typisk opgaver af en art, som bør betales gennem afgifter.

ad 5:

Påstanden om, at aktiviteten er gået ned til halvdelen på 10 år, er urigtig.

I 1973-74 registreredes 67 prøvesager, hvilket efter tidligere registreringsmåde svarer til 153 prøvesager. Forskellen i registreringsmåde kan illustreres ved, at et gaskomfur, som prøves for henholdsvis bygas, flaskegas, propanluftgas og naturgas, nu kun registreres som én prøvesag i modsætning til tidligere.

I 1965 registreredes efter daværende metode 120 prøvesager. Aktiviteten må derfor korrekt betegnes som stort set uændret.

For så vidt angår personaleforbruget, skal det oplyses, at den i skrivelsen nævnte rationaliseringsundersøgelse viste et behov på 8-9 personer, og at man ved personalets overgang til statsansættelse i 1969 overtog 9 personer.

ad 6 og 7:

Indledningsvis skal det oplyses, at der ikke eksisterer EF-regler for området. Et rammedirektiv er under udarbejdelse, men de hidtil foreliggende udkast indeholder intet om betalingssspørgsmål, og problemet har ikke været behandlet i EF.

Den del af Danmarks Gasmateriel Prøvnings virksomhed, som foreslås betalt af gasleverandørerne, og som med dens nuværende aktivitet udgør ca. 45 pct. af Danmarks Gasmateriel Prøvnings arbejdsopgaver, vil under alle omstændigheder kunne opkræves som procentdel af de pågældendes omsætning. For den resterende dels vedkommende kan man ikke udelukke, at man må ændre betalingsystemet således, at apparatfremstillerne betaler et eengangsbeløb ved selve prøvningen; dette har dog ingen indflydelse på princippet om, at virksomheden skal hvile i sig selv, og er ganske irrelevant i relation til gasleverandørerne.

ad 8:

Det forekommer overraskende, at netop bygasværkerne, som må forventes at sætse på naturgassen i denne overgangsperiode, giver udtryk for så stærk en pessimisme med hensyn til gassens fremtid og dermed Danmarks Gasmateriel Prøvnings fremtid. Det er klart, at får man ikke naturgas, vil hele spørgsmålet om gas som forsyningskilde automatisk blive taget op til nyvurdering, og Danmarks Gasmateriel Prøvnings eksistens som selvstændig prøvningsinstitution vil da naturligvis også blive taget op til vurdering.

Det kan oplyses, at gasmaterielbranchen i en henvendelse til ministeriet har understreget betydningen af at opretholde Danmarks Gasmateriel Prøvning med den særlige ekspertise som en selvstændig institution.

I øvrigt finder man forslaget om at overføre selve prøvningsarbejdet til Teknologisk Institut urealistisk, idet instituttet primært baserer sig på teknisk udviklingsarbejde og ikke er interesseret i rutinepræget prøvningsarbejde.

Endelig kan man — under forudsætning af uændret aktivitet — ikke se, hvori besparelserne ved den foreslåede opdeling skulle ligge, idet godkendelsesarbejdet og arbejdet med gasreglementet, som anført af gasleverandørerne, fortsat må henhøre under ministeriet.

ad 9 og 10:

Budgettet for Danmarks Gasmateriel Prøvning forelægges efter forretningsordenen for Det rådgivende gasudvalg, i hvilket de nævnte organisationer er repræsenterede. De årlige afgifter fastsættes ud fra budgettet.

ad 11:

Det er ministeriets opfattelse, at det danske prøvningsinstitut under en eventuel EF-ordning vil blive attraktivt for de øvrige nordiske lande, idet Danmark vil virke som indgangsland til EF eksempelvis for Sverige.

En genpart af nærværende skrivelse vedlægges i 70 eksemplarer.

Niels Matthiasen.

/ B. Willumsen.

Tillægsbetænkning

over forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Udsættelse af ikrafttrædelsestidspunktet). [Af Erlendsson m. fl.].

(Afgivet af socialudvalget den 27. maj 1975).

Udvalget har behandlet lovforslaget i 2 møder efter lovforslagets 2. behandling og har herunder modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet til socialministeren.

En af disse besvarelser er optrykt som bilag.

Udvalget har endvidere modtaget mundtlig henvendelse fra direktør Niels W. Kjellerup m. fl., København, som har overbragt udvalget en del af en videre kreds under-

skrevne protestresolutioner mod bistandslovens gennemførelse (ikrafttræden).

Et *fertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller herefter lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Jacob Sørensen (V).

Peter Holst (V).

Bertel Haarder (V).

Anna Dorith Skriver (V).

Erlendsson (FP),
næstformand.

Jørgen Junior (FP).

Eva Rothenborg (FP).

Inge Krogh (KrF).

Albertsen (S).

Hjortnæs (S).

Lerke (S).

Tastesen (S),
formand.

Winnie Russell (S).

Grethe Philip (RV).

Ebba Strange (SF).

Hanne Reintoft (DKP).

Karen Thurøe Hansen (KF).

Bilag.

Spørgsmål til socialministeren:

Udvalget udbeder sig i forbindelse med ministerens udtalelser ved 2. behandling nærmere oplysning om, på hvilken måde man sikrer sig, at statsansat personale, hvis opgaver henlægges til primær- og amtskommunerne, overføres til disse. Det bedes endvidere oplyst, hvorledes det særlig på denne baggrund søges sikret, at kommunerne ikke udvider deres personale.

Svar (maj 1975):

De foreløbige opgørelser over, hvor mange statsansatte der kan blive tale om at søge overført til amtskommunal eller kommunal ansættelse i forbindelse med omlægningen af opgaver fra stat til kommunalt og amtskommunalt regie som følge af bilstandsloven og decentraliseringen af invalideforsikringsretten, viser, at statens personale skal reduceres med ca. 1.250 ansatte pr. 1. april 1976 og ca. 150 ansatte i tiden frem til 1. april 1978.

Både socialministeriet og amtskommuner og kommuner er indstillet på, at personaleproblemerne ved opgaveomlægningen så vidt muligt skal klares ved, at det personale, der ikke længere bliver brugt for i staten, overgår til amtskommuner eller kommuner.

Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening og Københavns og

Frederiksberg kommuner har, som det fremgår af svaret på udvalgets spørgsmål 1 senest i efteråret 1974 tilkendegivet, at bilstandslovens gennemførelse formentlig ikke på kortere sigt vil medføre nogen nettoforøgelse af personalet i kommuner og amtskommuner. Opgavefordelingen vil derfor ikke medføre behov for udvidelse af personaleantallet i det kommunale regie ud over, hvad der overtages af personale fra staten.

Nogle komplicerede retlige problemer, der rejser sig i forbindelse med overgangen, behandles for tiden i finansministeriet med bistand af socialministeriet.

Den praktiske overførsel af statsansat personale til amtskommuner og kommuner søges løst i et udvalg, hvori socialministeriet, finansministeriet, de kommunale organisationer og Københavns og Frederiksberg kommuner samt personalets organisationer er repræsenteret.

Efter udvalgets anmodning foregår der for tiden mellem de enkelte regionale statsinstitutioner og de kommunale og amtskommunale arbejdsgivere konkrete drøftelser om ansættelse i de enkelte amtskommuner og kommuner af de medarbejdere, der ikke bliver brugt for i det statslige regie efter bilstandsloven.